

ZAGREB

Prvi festival staroslavenske glazbe

U organizaciji Udruge za istraživanje staroslavenske glazbe i baštine »Glagoliana«, uz pokroviteljstvo Grada Zagreba, u zagrebačkoj katedrali je u nedjelju 29. rujna 2013. održan Prvi festival staroslavenske glazbe. Time se željelo proslaviti i jubilej 1150 godina od početka slavenske misije svete braće Ćirila i Metoda.

Festival je otvorio Muški vokalni ansambl »Ivan Goran Kovačić«, koji je uz orguljsku pratnju prof. Hvalimire Bledšnjader izveo *Klanjajem se Tebi Hriste* (otok Vis), *Svrši stopi moje Krste* Odaka (solisti Miroslav Varlec,

bariton i Davor Malus, tenor) te *Hvali duše moja Gospoda Krste* Odaka.

Klupa »Slavić« i Klupa »Pižolot« su izvele napjev iz Žmana *Otče naš* (obrada Vedran Bonačić), *Braćo brata sprovodimo* (obrada Vedran Bonačić), *Dan o'gnjeva* i *Pomiluj mene Bože*.

Natalija Kralj iz Križevaca, u solo izvedbi uz orguljsku pratnju prof. Hvalimire Bledšnjader, izvela je *Panis angelicus* (C. Franck) i *Ave Mariju* (C. Gounod).

Posljednji festivalski izvođač bio je Katedralni pjevački zbor

iz Križevaca. Oni su izveli *Svatij Bože* (nepoznati autor, Ukrajina), *Tebe pojem* (iz *Božanske službe sv. Ivana Zlatoustog*, Stevan S. Mokranjac) i *Dostojno jest* (iz *Liturgije sv. Ivana Zlatoustog*, op. 41, Petar I. Čajkovski).
(ika/bitno.net)

ZAGREB

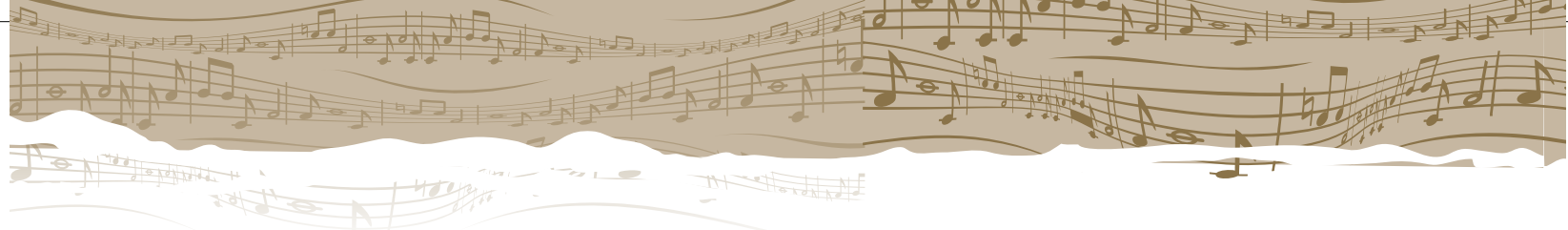
Proslava jubileja župnog zbora »Sv. Matej« iz Dugava

Dana 18. rujna 2013. godine održan je svečani koncert povodom 30. godišnjice djelovanja župnog zbora »Sv. Matej« iz Dugava. Svom jubileju dodali su još jedan jubilej, 50. godišnjicu smrti

svećenika, orguljaša i crkvenog skladatelja Matije pl. Ivšića. Mješoviti župni zbor »Sv. Matej« od svog osnutka 1983. godine obilježen je radom i energijom voditelja Krizogona Ivanovića, Božice

Šimleše, Valentine Gulin, Ronalda Brausa, Sandre Braše, Katje Krolo, Domagoja Brlečića, Andereje Semeš Modrić i Ive Žaje. Posljednjih osam godina zbor vodi profesor crkvene glazbe Tihomir Prša. Zbor redovito pjeva na liturgijskim slavljinama i gostuje u župama zagrebačke nadbiskupije i šire.

Voditelj zbora, Tihomir Prša, svojim interesom za otkrivanjem i oživljavanjem crkvene liturgijske baštine iz zaborava je izvukao djelić popriličnog duhovnog glazbenog opusa Siščanina Matije pl. Ivšića (r.1894 – †1963). Ivšić je za svećenika zaređen 1918. godine, a 1932. biskup Bauer ga šalje na studij na Papinski institut za crkvenu glazbu u Rim. Utemeljitelj je zbora »Zagrebačka polifonija« (1933.) s kojim njeguje duhovnu renesansnu glazbu. Predavao je glazbu na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu. U njegovu stvaralačkom opusu mogu se naći mise, moteti, preludiji i fuge za orgulje, gdje se osobito ističe misa Majci Božjoj od Kamenitih vrata. Godine 1950. optužen je za protu-

državnu djelatnost radi jednog pisma, odnosno jedne rečenice u kojoj se negativno tumače prilike u zemlji. Osuđen je na 14 godina robije u Staroj Gradiški, iz kojeg je pušten 1962., poslije 12 godina, zbog teškog fizičkog stanja i narušenog zdravlja. Umire godinu dana kasnije. Kao pripadnik cecilijanskog pokreta podržavao je ideju osnivanja instituta za crkvenu glazbu koji je službeno osnovan 25. rujna 1963. godine, svega tri tjedna prije njegove smrti. Svoje kućne orgulje poklonio je Institutu čime je pokazao veliki interes i iskazao podršku u promicanju crkvene i liturgijske glazbe.

Svojim glazbenim sadržajem djela Matije pl. Ivšića odišu izvjesnom vokalnom težinom, decentnom i elegantnom orguljaškom pratnjom stavljajući naglasak na karakternost uglazbljenog teksta. Tako su se mogli čuti reprezentni primjeri zvorske glazbe za mješoviti, četveroglasni zbor poput *Ecce sacerdos magnus*, *O Isuse nebesa sjaja*, *Zdravo Majko s Kamenitih vrati*. Od ukupno četiri Ivšićeve

kompozicije za solo glas i orgulje izvedena je kompozicija *Ave Maria*. Veliki dio programa činile su dvoglasne i troglasne skladbe. Posebnom glazbenom i tekstualnom snagom istaknula se skladba *Desnica Gospodnja* za tri ista glasa. Na programu su mogle čuti skladbe *Dođi, Duše Presveti* i *Nebeskih dvora radosti* za zbor jednoglasno; *Uzmite, jedite* za tri ista glasa; *Klanjam ti se, Ovdje je sada, Kraljice neba, Divnoj dakle* i *O da mogu* za dva ista glasa. U glazbeni program koncerta, kojim je moderirao gospodin Branko Uvodić, bilo je utkano izlaganje prof. Lojze Butorca o životu i djelu Matije pl. Ivšića. Cijeli program uzveličali su svojim pjevanjem gosti Mješovitog zbora župe bl. A. Stepinca s voditeljicom profesoricom Jelenom Benković Komba i Vokalni ansambl Marije pomoćnice s Knežije koje vodi profesorica Ksenija Sanjković. Program su svojim pjevanjem obogatili solisti Jelica Bojić, Jelena Kučak, s. Cecilija Pleša, Snežana Živko Bosnar, Nada Carević,

Tanina Ivček, Zdenka Rešetar i Tomica Jakić. Za orguljam je bio profesor Milan Hibšer koji je odmjereno i suvereno pratio izvođače. Koncert je zaključen skladbom *Slavna Majko Spasitelja* koju je zapjevala cijela crkva i jedina je koja se nalazi u liturgijskom dijelu pjesmarice *Pjevajte Gospodu pjesmu novu*.

Jubilej djelovanja župnog zbora »Sv. Matej« i godišnjica smrti Matije pl. Ivšića svojevrsna je anticipacija obilježavanja 50. godišnjice Instituta za crkvenu glazbu »Albe Vidaković«. Ujedno, to je izvrsna najava 100. godišnjice rođenja i 50. godišnjice smrti Albe Vidakovića te 120. obljetnice rođenja Matije pl. Ivšića.

Koncert je svojim sadržajem i namjerom primjer puta otkrivanja glazbeno-crkvene ostavštine, poticaj i nadahnuće svima koji se bave crkvenom glazbom da posegnu za još neotkrivenim i zaboravljenim biserima hrvatske crkvene glazbene baštine.

Jelena Blašković

VEPRIC

Vjera roda moga

Zrno vjere, Gospodine, u srce si posijao, zalio ga rosom Duha, ljubavlju ga ogrijao. (A. Mateljan)

Od stoljeća sedmog vjera roda moga živi i donosi plodove. Oblikovala je njegov život, gradila među ljudima kršćanske odnose, podizala crkve i kapele. Na svakom koraku ju osjećamo i vidimo joj tragove.

Prvo zrno vjere Gospodin je većini mog roda posijao u srce s majčinim mlijekom. Zahvalni smo našim predcima što su to zrno brižljivo njegovali, dopuštali mu da raste i rod donosi i opet se po tisućama i tisućama zrna prenosi tijekom stoljeća na nove naraštaje, sve do naših dana. Posebno smo im zahvalni za mjesta što ih Bogu u čast podigoše, na kojima osjećamo da nam je Bog osobito blizu,

mjesta gdje naša vjera dobije krila u susretu s nadnaravnim. Jedno takvo mjesto je i svetište Majke Božje u Vepricu. Smješteno u prekrasnom krajoliku ispod kamenih gromada Biokova, to marijansko svetište okuplja brojne hodočasnike, koji dolaze da u tišini, praćeni šutnjom borova i stijena, izliju pred likom Nebeske Majke svoje molitve, izvrše zavjet, isplaču tuge, zamole oprost,